Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi, razširjeni senat)

z dne 2. julija 2015*

„Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ALEX — Nacionalni besedna in figurativna znamka ALEX — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Dopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009 — Neobstoj podobnosti med proizvodi in storitvami, ki so označeni z nasprotujočimi si znamkami — Neobstoj verjetnosti zmede“

V zadevi T-657/13,

BH Stores BV s sedežem v Curaçau (avtonomno ozemlje Nizozemske), ki ga zastopata T. Dolde, odvetnik, in M. Hawkins, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa L. Rampini, agent,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Alex Toys LLC s sedežem v Wilmingtonu, Delaware (Združene države), ki ga zastopajo G. Macías Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal in E. Armero, odvetniki,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe pri UUNT z dne 16. septembra 2013 (zadeva R 1950/2012-2) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama BH Stores BV in Alex Toys LLC,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi, razširjeni senat),

v sestavi M. Jaeger, predsednik, M. van der Woude (poročevalec), sodnik, M. Kančeva, sodnica, C. Wetter in I. Ulloa Rubio, sodnika,

sodni tajnik: J. Plingers, administrator,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 11. decembra 2013,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je UUNT vložil v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 2. aprila 2014,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 21. marca 2014,

na podlagi dodelitve zadeve sedmemu, razširjenemu senatu Splošnega sodišča,

ob tem, da je bil eden od članov senata zadržan in ni mogel sodelovati, in na podlagi sklepa predsednika Splošnega sodišča, da se v skladu s členom 32(3) Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 senat dopolni,

na podlagi obravnave z dne 10. marca 2015

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družba Panline U.S.A. Inc. (ki jo je 21. maja 2013 po prenosu prijave znamke skupnosti nadomestila intervenientka, družba Alex Toys LLC) je 27. decembra 2007 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1)), vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti.

2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedna znamka ALEX.

3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, spadajo v razrede 16, 20 in 28 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, ti proizvodi pa so po posameznih od teh razredov opisani takole:

— razred 16: „Gumijasti žigi in blazinice za žige;škatle za matrice; ravnila; rojstnodnevne voščilnice; markerji; otroški slikarski kompleti, ki vsebujejo barvo za slikanje s prsti, barvo za posterje, vodenke, čopiče, skodelice za barve in predpasnike za otroke;radirke za table; kreda;voščene in plastične voščenke;lepila za pisalne ali gospodinjske namene;otroške škarjice; barvni svinčniki; origami papir; risalni bloki;zvezki za barvanje in rezanje; pobarvanke;in otroške knjige za dejavnosti;

— razred 20: „Otroško pohištvo“;

— razred 28: „Otroški kompleti za umetnost in spretnosti za izdelavo nakita, verižic, kartic, dioram, verig za ključe, dodatkov k oblačilom, origamija in kirigamija, nalepk, svetlečih predmetov, peščenih predmetov, živalskih skulptur, modelov, kolažev, napojev, osebnih dišav, kopalnih gelov, osebnih dnevnikov in knjig o počitnicah, fotoalbumov, vzorcev na svili, modnih dodatkov (vključno s kratkimi vrvmi, koraldami in bleščečimi koraldami); otroški kompleti za umetnost in spretnosti za slikanje, risanje, šabloniranje, barvanje, oblikovanje gline, izdelavo dinozavrov in slikanje ter učenje abecede in številk (z uporabo kartic, magnetnih plastičnih številk in črk); kompleti za hobi za izdelovanje iz papirja; kompleti za maškerado; kompleti za izdelavo ur in paščkov za ure;otroški predpasniki, v prodaji kot del kompletov za umetnost in spretnosti; kopalne igrače za otroke; in aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“.

4 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena 26. maja 2008 v Biltenu znamk Skupnosti št. 21/2008.

5 Arcandor Akt (ki jo je po prenosu, do katerega je prišlo kasneje, nasledila tožeča stranka, družba BH Stores BV) je 26. avgusta 2008 vložila ugovor na podlagi člena 42 Uredbe št. 40/94, kakor je bil spremenjen (postal člen 41 Uredbe št. 207/2009), zoper registracijo prijavljene znamke, in sicer kar zadeva proizvode iz točke 3 zgoraj.

6 Ugovor je temeljil na teh prejšnjih znamkah:

— nemški besedni znamki ALEX, vloženi 2. septembra 1982, registrirani 3. junija 1983 ter podaljšani 3. septembra 2002 in 1. oktobra 2012 pod številko 1049274 za športne izdelke iz razreda 28;

— nemški besedni znamki ALEX, vloženi 5. julija 1990, registrirani 15. januarja 1992 ter podaljšani 1. avgusta 2010 pod številko DD 648968 za kopalniško perilo, kot so brisače za roke, kopalniške brisače, rokavice za čiščenje in brisače za goste iz razreda 24 in športne izdelke iz razreda 28;

— nemški figurativni znamki, vloženi 4. maja 1999, registrirani 2. avgusta 1999 ter podaljšani 1. junija 2009 pod številko 39925705 za kolesa iz razreda 12, torbe, nahrbtnike, prtljago in kovčke iz razreda 18 in športne izdelke iz razreda 28:

7 V utemeljitev ugovora so bili navedeni razlogi iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009) in člena 8(5) Uredbe št. 40/94 (postal člen 8(5) Uredbe št. 207/2009).

8 Tožeča stranka je 7. junija 2011 predložila dokaz o uporabi prejšnjih znamk.

9 Intervenientka je 16. maja 2012 zožila seznam proizvodov iz razreda 28 s tem, da je po njihovem naštetju dodala navedbo:

— razred 28: „[…] kopalne igrače za otroke; in aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok; noben od navedenih proizvodov ne vključuje športnih izdelkov“.

10 Oddelek za ugovore je 3. decembra 2012 ugovor v celoti zavrnil.

11 Tožeča stranka je 22. oktobra 2012 na podlagi členov od 58 do 64 Uredbe št. 207/2009 vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore.

12 Drugi odbor za pritožbe UUNT je z odločbo z dne 16. septembra 2013 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) potrdil odločbo oddelka za ugovore. Odbor za pritožbe je navedel, da je preizkus omejil na ugovorni razlog, ki se nanaša na člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, ker se pritožnik ni več skliceval na člen 8(5) te uredbe. Navedel je tudi, da pritožnik ne izpodbija, da so se prejšnje znamke uporabljale zgolj za „športne izdelke“ in da je bil ugovor omejen na „kopalne igrače za otroke“ in na „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“ iz razreda 28. Odbor za pritožbe je menil, da splošno javnost sestavlja splošna javnost Nemčije. Glede prejšnjih besednih znamk je navedel, da ni sporno, da so nasprotujoče si znamke enake, glede prejšnje figurativne znamke pa, da sta si nasprotujoči si znamki podobni. Odbor za pritožbe je menil, pri čemer se je skliceval na sodbo z dne 4. junija 2013, i-content/UUNT – Decathlon (BETWIN) (T-514/11, ZOdl. (odlomki), EU:T:2013:291, točke od 34 do 39), da so „športni izdelki“ ter „kopalne igrače za otroke in aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“ različni proizvodi in da zato nikakor ne more obstajati verjetnost zmede, saj nujen pogoj za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, torej enakost ali podobnost proizvodov, ni izpolnjen.

Predlogi strank

13 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

— UUNT naloži plačilo stroškov, vključno s stroški, nastalimi v okviru postopka pred oddelkom za ugovore in drugim odborom za pritožbe UUNT.

14 UUNT in intervenientka Splošnemu sodišču predlagata, naj:

— tožbo v celoti zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov, ki sta jih priglasila UUNT in intervenientka, vključno s stroški, ki jih je intervenientka priglasila v okviru postopka z ugovorom in pritožbo pred UUNT.

15 Intervenientka je na obravnavi na vprašanje Splošnega sodišča odgovorila, da Splošnemu sodišču predlaga, primarno, naj, izpodbijano odločbo razveljavi v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da je bila pritožba tožeče stranke pred odborom za pritožbe dopustna, in, podredno, če Splošno sodišče potrdi dopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe, tožbo zavrne in potrdi izpodbijano odločbo.

Pravo

Dopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe

16 Intervenientka trdi, da pritožba pred odborom za pritožbe ni bila dopustna, ker je bil kršen rok za predložitev razlogov za pritožbo štiri mesece od datuma obvestila o odločbi, kot je določen v členu 60 Uredbe št. 207/2009. Trdi, da je bila tožeči stranki odločba oddelka za ugovore vročena 3. oktobra 2012 in da je razloge za pritožbo predložila 7. februarja 2013, torej po preteku predpisanega roka, ki naj bi se iztekel 4. februarja 2013 (3. februarja 2013 je bila nedelja). Navaja tudi, da ta nepravilnost v izpodbijani odločbi ni bila obravnavana.

17 Prvič, ugotoviti je treba, da odbor za pritožbe obravnave vprašanja dopustnosti pritožbe ni opustil, saj je v točki 17 izpodbijane odločbe navedel, da je pritožba v skladu z določbami členov 58, 59 in 60 Uredbe št. 207/2009 in pravila 48(1) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189) ter da je zato dopustna.

18 Drugič, glede vprašanja, ali je bila vloga z navedbo razlogov z dne 7. februarja 2013 vložena v roku iz člena 60 Uredbe št. 207/2009, je treba v obravnavanem primeru napotiti na člen 7(4) Sklepa EX-11-3 predsednika UUNT z dne 18. aprila 2011 o elektronskem komuniciranju UUNT in z UUNT, ki je veljal v času izdaje odločbe oddelka za ugovore. V tem členu je določeno:

„Razen če je določen natančen datum vročitve, se šteje, da je vročitev opravljena peti koledarski dan po tem, ko sistemi [UUNT] izdelajo dokument. Datum izdelave dokumenta je naveden na njem. Dokument se vloži v MAILBOX takoj, ko je mogoče, in pred iztekom tega roka petih dni.“

19 Tožeča stranka in UUNT navajata, da je v obravnavanem primeru datum, na katerega so sistemi (UUNT) izdelali odločbo oddelka za ugovore, 3. oktober 2012 in da se torej šteje, da je bila vročitev odločbe odbora za pritožbe opravljena pet dni pozneje, torej 8. oktobra 2012.

20 V zvezi s tem je treba poudariti, da je bil datum odločbe oddelka za ugovore 3. oktober 2012, tako da sistemi UUNT v skladu s členom 7(4) sklepa EX-11-3 dokumentov niso mogli izdelati pred tem datumom.

21 Na podlagi pravila 70(1) in (2) Uredbe št. 2868/95 v povezavi s členom 60, zadnji stavek, Uredbe št. 207/2009 se je rok za vložitev vloge, v kateri so navedeni razlogi za pritožbo, v obravnavanem primeru iztekel najprej 8. februarja 2013.

22 Vložitev vloge z navedbo razlogov z dne 7. februarja 2013 je bila torej opravljena v zahtevanem roku, tako da je odbor za pritožbo pravilno ugotovil, da je bila pritožba dopustna.

23 Iz navedenega je razvidno, da je treba trditev intervenientke, ki se nanaša na nedopustnost pritožbe pred odborom za pritožbe, zavrniti.

Dopustnost dokazov, ki so prvič predloženi pred Splošnim sodiščem

24 Intervenientka meni, da Splošno sodišče ne sme upoštevati novih dokazov tožeče stranke, ker so bili prvič predloženi v okviru tega postopka in ker njihova vsebina ne more spremeniti razlogovanja in ugotovitev iz izpodbijane odločbe.

25 Prilog od 14 do 18 k tožbi, ki so izvlečki s spletnih mest, ki so bile prvič predložene pred Splošnim sodiščem in katerih deli so navedeni v tožbi, ni mogoče upoštevati. Namen tožbe pred Splošnim sodiščem je namreč nadzor nad zakonitostjo odločb odborov za pritožbe UUNT v smislu člena 65 Uredbe št. 207/2009, tako da naloga Splošnega sodišča ni ponovna presoja dejanskih okoliščin ob upoštevanju dokumentov, ki so bili prvič predloženi pred njim. Zato je treba zgoraj navedene dokumente izločiti, ne da bi bilo treba oceniti njihovo dokazno vrednost (glej v tem smislu sodbo z dne 24. novembra 2005, Sadas/UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, ZOdl., EU:T:2005:420, točka 19 in navedena sodna praksa). Smiselno enako velja za Prilogo 9 k intervencijski vlogi.

26 Prilogi 13 in 19 tožbe, čeprav sta bili prvič predloženi pred Splošnim sodiščem, nista dokaza v pravem pomenu besede, ampak zadevata prakso odločanja UUNT in sodno prakso sodišča Evropske unije, na katero se ima stranka pravico sklicevati, tudi če se umešča v čas po koncu postopka pred UUNT (glej v tem smislu zgoraj v točki 25 navedeno sodbo ARTHUR ET FELICIE, EU:T:2005:420, točka 20, in sodbo z dne 8. decembra 2005, Castellblanch/UUNT – Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, ZOdl., EU:T:2005:438, točka 16). Niti strankam niti Splošnemu sodišču namreč ne sme biti preprečeno, da se pri razlagi prava Unije oprejo na elemente, ki izhajajo iz sodne prakse Unije in nacionalne ali mednarodne sodne prakse. Sodna praksa, v skladu s katero je tožba, vložena pri Splošnem sodišču, namenjena nadzoru nad zakonitostjo odločb odborov za pritožbe glede na elemente, ki so jih stranke navedle pred njim, se ne nanaša na tako možnost sklicevanja na sodbe sodišča Unije, nacionalnih ali mednarodnih sodišč, saj ne gre za to, da bi se odboru za pritožbe očitalo, da ni upošteval dejanskih elementov iz sodbe sodišča Unije oziroma nekega nacionalnega ali mednarodnega sodišča, temveč za sklicevanje na sodbe v utemeljitev tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev določbe Uredbe št. 207/2009 s strani odbora za pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 12. julija 2006, Vitakraft-Werke Wührmann/UUNT – Johnson's Veterinary Products (VITACOAT), T-277/04, ZOdl., EU:T:2006:202, točki 70 in 71).

Utemeljenost

27 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga, in sicer, prvič, kršitev obveznosti obrazložitve iz člena 75 Uredbe št. 207/2009, in drugič, kršitev člena 8(1)(b) te uredbe.

Tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009

28 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom trdi, da je odbor za pritožbe kršil obveznost obrazložitve s tem, da se je, namesto da bi preizkusil dejstva in argumente, ki sta jih stranki navedli v postopku z ugovorom in v pritožbi, in poudaril odločilna dejstva ter pravne ugotovitve, na podlagi katerih je sprejel izpodbijano odločbo, zadovoljil z napotitvijo na zgoraj v točki 12 navedeno sodbo BETWIN, (EU:T:2013:291), s tem da je delno prepisal njene točke od 36 do 38 in ugotovil, da so zadevni proizvodi različni, ne da bi preveril, ali je mogoče dejstva in razlogovanje, na katerih temelji ta sodba, uporabiti tudi v obravnavanem primeru.

29 Na podlagi člena 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009 je treba odločbe UUNT obrazložiti. V skladu z ustaljeno sodno prakso ima ta obrazložitev enak obseg kot tista iz člena 296, drugi odstavek, PDEU, pri čemer mora biti v njej jasno in nedvoumno navedeno razlogovanje avtorja akta. Namen obveznosti obrazložitve odločbe UUNT je namreč dvojen, in sicer omogočiti zainteresiranim osebam, da se seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa zaradi varstva svojih pravic, in sodišču Unije, da nadzira zakonitost odločbe (sodbi z dne 21. oktobra 2004, KWS Saat/UUNT, C-447/02 P, ZOdl., EU:C:2004:649, točki 64 in 65, in z dne 28. novembra 2013, Herbacin cosmetic/UUNT – Laboratoire Garnier (HERBA SHINE), T-34/12, EU:T:2013:618, točka 42).

30 Iz sodne prakse je razvidno, da je treba vprašanje, ali obrazložitev odločbe izpolnjuje te zahteve, presojati ne le glede na njeno besedilo, ampak tudi glede na njen kontekst in vsa pravna pravila, ki urejajo zadevno področje (glej sodbo z dne 26. oktobra 2011, Bayerische Asphaltmischwerke/UUNT – Koninklijke BAM Groep (bam), T-426/09, EU:T:2011:633, točka 74 in navedena sodna praksa).

31 Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da od odborov za pritožbe ni mogoče zahtevati, naj podajo natančno obrazložitev, ki bi izčrpno in dosledno sledila vsem argumentom strank v postopku pred njimi. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, zaradi katerih je bila sprejeta odločba odbora za pritožbe, pristojnemu sodišču pa, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje nadzora (glej sodbo z dne 9. julija 2008, Reber/UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, ZOdl., EU:T:2008:268, točka 55 in navedena sodna praksa). Zadostuje, da odbori za pritožbe navedejo dejstva in pravne ugotovitve, ki so v okviru odločbe bistveni (glej sodbo z dne 30. junija 2010, Matratzen Concord/UUNT – Barranco Schnitzler (MATRATZEN CONCORD), T-351/08, EU:T:2010:263, točka 18 in navedena sodna praksa).

32 V obravnavanem primeru je iz točke 25 izpodbijane odločbe jasno razvidno, da je odbor za pritožbe, prvič, menil, da je bilo ugotovitev iz zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN, EU:T:2013:291, v skladu s katero med „športnimi izdelki“ in igračami, igrami in izdelki za igranje“ ni podobnosti, mogoče „z razširitvijo“ uporabiti za nasprotujoče si proizvode v obravnavanem primeru, torej „športne izdelke“ ter „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“.

33 Drugič, odbor za pritožbe je ponovil razloge iz zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN, EU:T:2013:291, pri čemer je v točki 25 izpodbijane odločbe poudaril, da šteje, da so pomembni za dokončno zavrnitev argumentov, ki jih v obravnavanem primeru navaja stranka, ki je vložila ugovor.

34 Odbor za pritožbe je v točki 26 izpodbijane odločbe opozoril, da čeprav je mogoče vzpostaviti povezavo med „športnimi izdelki“ na eni strani in nekaterimi igračami (na primer „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“) na drugi strani, ker je mogoče nekatere „športne izdelke“ uporabljati kot igrače, nekatere igrače pa kot „športne izdelke“, to ne izpodbije dejstva, da imata ti vrsti proizvodov v bistvu drugačen namen, ki je za „športne izdelke“ treniranje telesa s fizičnimi vajami, za „kopalne igrače za otroke“ zabava malih otrok in za „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“ zabava in izobraževanje otrok.

35 Odbor za pritožbe je v točki 27 izpodbijane odločbe navedel tudi, da čeprav je mogoče, da imajo „športni izdelki“, namenjeni otrokom, obliko igrač ali so zasnovani kot komplementarni proizvodi za igre, tako da jih lahko izdelujejo ista podjetja in se ponujajo skozi iste distribucijske kanale, gre za vrste proizvodov, ki jih na splošno izdelujejo specializirana podjetja in prodajajo specializirane trgovine oziroma ki se v velikih trgovinah prodajajo na specializiranih oddelkih, ki so, čeprav so si morda blizu, različni.

36 Iz navedenega je razvidno, da so, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, odločilna dejstva in pravne ugotovitve, ki so v okviru izpodbijane odločbe bistvena, v njej jasno navedena in tožeči stranki omogočajo, da se seznani z utemeljitvami izpodbijane odločbe zaradi varstva svojih pravic, in sodišču Unije, da izvede nadzor nad zakonitostjo te odločbe.

37 Dalje, načeloma nič ne nasprotuje temu, da odbor za pritožbe sledi obrazložitvi sodbe sodišča Unije, če meni, da jo je v posameznem primeru mogoče uporabiti. Odbor za pritožbe je tako sicer res obsežno ponovil točke od 36 do 38 zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN (EU:T:2013:291), vendar je jasno navedel dejstva in razlogovanje, na katerih je temeljila navedena sodba in za katera je menil, da jih je v obravnavanem primeru mogoče uporabiti.

38 Tretjič, tudi na podlagi drugih argumentov tožeče stranke ni mogoče ugotoviti, da izpodbijana odločba krši člen 75, prvi stavek, Uredbe št. 207/2009.

39 Najprej, tožeča stranka trdi, da je Splošno sodišče v zgoraj v točki 12 navedeni sodbi BETWIN (EU:T:2013:291) grajalo neobstoj dokazov, ki bi podpirali razlogovanje v izpodbijani odločbi, kar ni podano v obravnavanem primeru.

40 Ugotoviti je treba, da vprašanje, ali je zgoraj v točki 12 navedeno sodbo BETWIN (EU:T:2013:291) mogoče uporabiti za ta primer, spada v obravnavo drugega tožbenega razloga, torej preizkus materialne zakonitosti izpodbijane odločbe, ne pa v preizkus obrazložitve izpodbijane odločbe.

41 Dalje, tožeča stranka v bistvu trdi, da je odbor za pritožbe kršil obveznost, da mora upoštevati trditve strank, ki se nanašajo na prejšnje odločbe UUNT, in svojo odločbo obrazložiti glede na to prakso odločanja. Graja tudi neupoštevanje sodbe z dne 16. septembra 2013, Knut IP Management/UUNT – Zoologischer Garten Berlin (KNUT – DER EISBÄR) (T-250/10, v nadaljevanju: sodba KNUT, EU:T:2013:448).

42 V zvezi s tem je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da se odločbe odborov za pritožbe glede registracije znaka kot znamke Skupnosti v skladu z Uredbo št. 207/2009 sprejemajo na podlagi izvrševanja vezane pristojnosti, in ne pravice do prostega preudarka. Zato je treba zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, kot jo razlaga sodišče Unije, in ne na podlagi njihove prejšnje prakse odločanja (sodba z dne 26. aprila 2007, Alcon/UUNT, C-412/05 P, ZOdl., EU:C:2007:252, točki 64 in 65, in zgoraj v točki 25 navedena sodba ARTHUR ET FELICIE, EU:T:2005:438, točka 71).

43 Ker je odbor za pritožbe zadostno navedel dejstva in pravne ugotovitve, ki so v okviru izpodbijane odločbe bistveni, mu ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točkah 31 in 42 zgoraj, v obravnavanem primeru ni bilo treba navesti posebne obrazložitve za utemeljitev svoje odločbe glede na prejšnje odločbe UUNT, navedene v pisanjih strank, ali glede na sodno prakso Unije.

44 Poleg tega, zlasti glede argumenta, ki se nanaša na zgoraj v točki 41 navedeno sodbo KNUT (EU:T:2013:448), je treba ugotoviti, da ob domnevi, da je bil lahko odbor za pritožbe s to sodbo pravočasno seznanjen, od njega ni mogoče zahtevati, da komentira vsako sodbo sodišča Unije, zlasti glede na to, da se je jasno skliceval na zgoraj v točki 12 navedeno sodbo BETWIN (EU:T:2013:291), katere predmet je enak kot v obravnavanem primeru.

45 Prvi tožbeni razlog tožeče stranke je torej treba zavrniti.

Tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009

46 Tožeča stranka trdi, da je odbor za pritožbe napačno ugotovil neobstoj podobnosti med zadevnimi proizvodi in neobstoj verjetnosti zmede.

47 V skladu s členom 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 se ob ugovoru imetnika prejšnje znamke znamka, za katero je vložena prijava, ne registrira, če zaradi enakosti ali podobnosti s prejšnjo znamko in enakosti ali podobnosti blaga ali storitev, ki so označeni z znamkami, obstaja verjetnost zmede v javnosti na ozemlju, na katerem je varovana prejšnja znamka. Verjetnost zmede zajema verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko. Poleg tega je na podlagi člena 8(2)(a)(ii) Uredbe št. 207/2009 za prejšnje znamke treba šteti znamke, registrirane v državi članici, z datumom zahteve za registracijo, ki je starejši od datuma zahteve za registracijo znamke Skupnosti.

48 V skladu z ustaljeno sodno prakso verjetnost zmede obstaja, če bi javnost lahko menila, da zadevni proizvodi ali storitve izvirajo iz istega podjetja ali iz gospodarsko povezanih podjetij. Po enaki sodni praksi je treba verjetnost zmede presojati celovito, glede na to, kako upoštevna javnost zaznava znake in zadevne proizvode ali storitve, ter ob upoštevanju vseh upoštevnih dejavnikov v zadevi, zlasti soodvisnosti podobnosti znakov in podobnosti proizvodov ali storitev, ki jih ti označujejo (glej sodbo z dne 9. julija 2003, Laboratorios RTB/UUNT – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, EU:T:2003:199, točke od 30 do 33 in navedena sodna praksa).

49 Če se varstvo prejšnje znamke razteza na celotno Unijo, je treba upoštevati, kako nasprotujoče si znamke dojema potrošnik zadevnih proizvodov na tem območju. Vendar je treba spomniti, da za zavrnitev registracije znamke Skupnosti zadostuje, da relativni razlog za zavrnitev v smislu člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 obstaja samo na delu ozemlja Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 14. decembra 2006, Mast-Jägermeister/UUNT – Licorera Zacapaneca (VENADO v okviru in druge), T-81/03, T-82/03 in T-103/03, ZOdl., EU:T:2006:397, točka 76 in navedena sodna praksa).

50 Odbor za pritožbe je v obravnavanem primeru menil, da upoštevna javnost zajema splošno javnost v Nemčiji, državi članici, v kateri so zaščitene prejšnje znamke, pri čemer stranke tega ne izpodbijajo.

51 Prav tako glede prejšnjih besednih znamk ni izpodbijano, da so nasprotujoče si znamke enake, glede prejšnje figurativne znamke pa, da sta si nasprotujoči si znamki podobni.

52 Te ugotovitve odbora za pritožbe je treba potrditi.

– Primerjava proizvodov

53 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba za presojo podobnosti med zadevnimi proizvodi ali storitvami upoštevati vse upoštevne dejavnike, ki opredeljujejo odnos med njimi. Ti dejavniki vključujejo zlasti njihove naravo, namen, uporabo in konkurenčno ali dopolnilno lastnost (sodba z dne 29. septembra 1998, Canon, C-39/97, Recueil, EU:C:1998:442, točka 23). Mogoče je upoštevati tudi druge dejavnike, kot so na primer distribucijski kanali zadevnih proizvodov (glej sodbo z dne 11. julija 2007, El Corte Inglés/UUNT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños), T-443/05, ZOdl., EU:T:2007:219, točka 37 in navedena sodna praksa).

54 V obravnavanem primeru je treba „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“, ki so označene s prijavljeno znamko, primerjati s „športnimi izdelki“, ki so označeni s prejšnjimi znamkami.

55 Pred obravnavo argumentov iz postopka v glavni stvari je treba na splošno ugotoviti, da tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da ni opredelil proizvodov iz kategorije „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za [izobraževanje in razvoj] otrok“. V zvezi s tem zadošča spomniti, da je iz sodne

prakse razvidno, da se posamezni načini trženja proizvodov, ki so označeni z znamkami, lahko spreminjajo v času in v skladu z željami imetnikov teh znamk, zato vnaprejšnja analiza verjetnosti zmede med znamkama ne more biti odvisna od poslovnih namenov, uresničenih ali ne, imetnikov znamk, ki so po naravi subjektivni (sodbi z dne 15. marca 2007, T.I.M.E. ART/UUNT, C-171/06 P, EU:C:2007:171, točka 59, in z dne 9. septembra 2008, Honda Motor Europe/UUNT – Seat (MAGIC SEAT), T-363/06, ZOdl., EU:T:2008:319, točka 63). Odboru za pritožbe torej ni bilo treba opredeliti posameznih proizvodov, ki jih zajema prijavljena znamka, ker se ti lahko spreminjajo.

56 Primarno, tožeča stranka navaja štiri argumente, s katerimi hoče dokazati, da so si zadevni proizvodi podobni: njihovo naravo, namen, distribucijske in proizvodne kanale ter prakso odločanja UUNT.

57 Na prvem mestu, tožeča stranka glede narave proizvodov trdi, da imajo „športnimi izdelki“, ki jih zajemajo prejšnje znamke, ter „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“, ki jih zajema prijavljena znamka, enako naravo, ker imajo pogosto enako sestavo (usnje, plastika, les ali kovina), ker se enako uporabljajo, ker je za uporabo potrebna fizična sila in ker so v enakem trdnem fizičnem stanju. Tožeča stranka ob sklicevanju na zgoraj v točki 41 navedeno sodbo KNUT (EU:T:2013:448) trdi tudi, da ima veliko „športnih izdelkov“ preprosto obliko in majhno velikost tako kot otroške aktivnostne igrače, tako da je „športne izdelke“ pogosto težko ločiti od aktivnostnih igrač (glej v tem smislu zgoraj v točki 41 navedeno sodbo KNUT, EU:T:2013:448, točka 47).

58 Prvič, glede trditve tožeče stranke, ki se nanaša na sestavo zadevnih proizvodov in na dokaze, ki jih je v zvezi s tem predložila pred UUNT, je treba ugotoviti, da to, da so „športni izdelki“, ki so označeni s prejšnjimi znamkami, in igrače, ki so označene s prijavljeno znamko, lahko sestavljeni iz zelo raznovrstnih enakih materialov, samo po sebi ne zadostuje za dokaz podobnosti proizvodov glede na precejšnjo različnost proizvodov, ki so lahko izdelani iz usnja, plastike, lesa ali kovine. Enak material ali enake materiale je namreč mogoče uporabiti za proizvodnjo široke palete proizvodov, ki so povsem različni.

59 Drugič, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, preprosta oblika in majhna velikost „aktivnostnih igrač za izobraževanje in razvoj otrok“ omogoča ravno njihovo razlikovanje od „športnih izdelkov“, ne pa zamenjave z njimi. V obravnavanem primeru so „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“, kot je razvidno iz poimenovanja, namenjene razmeroma majhnim otrokom in se razlikujejo od „športnih izdelkov“ (čeprav jih posnemajo), ker so tehnično manj kompleksne, drugačnega videza (manjše mere, manjša teža), varnostno prilagojene za otroke v skladu z Direktivo 2009/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o varnosti igrač (UL L 170, str. 1) ter so na splošno cenejše. Miniset za golf, če vzamemo primer proizvodov, ki so označeni s prijavljeno znamko, ki ga navaja tožeča stranka, bo prilagojen višini otrok, palice bodo manj natančne od pravih palic za golf in bodo izdelane iz lahke plastike. To razlogovanje se uporabi *a fortiori* za „kopalne igrače za otroke“, ki nimajo „športnega“ ekvivalenta.

60 Tretjič, glede trditev, da se zadevni proizvodi uporabljajo enako s fizično silo in imajo enako fizično stanje, ti dejstvi v obravnavanem primeru nista bistveni, saj to velja za številne proizvode, katerih primaren namen je povsem različen od športnega (ročna orodja, izdelki za čiščenje, gradnjo itd.).

61 Glede na navedeno je treba ugotoviti, da je narava igrač, ki jih zajema prijavljena znamka, povsem drugačna od narave „športnih izdelkov“, ki jih zajemajo prejšnje znamke.

62 Na drugem mestu, tožeča stranka glede namembnosti proizvodov, ki so označeni z nasprotujočimi si znamkami, trdi, da je enaka, ker so vsi proizvodi izdelani za fizično dejavnost in razvedrilo. Med drugim trdi, da, kot je bilo navedeno v zgoraj v točki 41 navedeni sodbi KNUT, EU:T:2013:448, obstaja med „športnimi izdelki“ in igrami „stalno prehajanje“, saj je med drugim splošno znano, da se „športnimi izdelki“ uporabljajo za igre in da je mogoče tudi nekatere igre enačiti s „športnimi izdelki“ (zgoraj v točki 41 navedena sodba KNUT, EU:T:2013:448, točka 47).

63 Prvič, kot je razvidno iz zgoraj v točki 41 navedene sodbe KNUT, EU:T:2013:448, proizvodi „izdelki za gimnastiko in šport, ki niso zajeti v drugih razredih“ iz razreda 28 in „punčke (igrače); igre; igrače; plišaste živali“ iz istega razreda načeloma niso zamenljivi in se ne dopolnjujejo, ker imajo različen namen. Medtem ko so izdelki za gimnastiko in šport namenjeni predvsem fizičnemu treniranju, so igre tako kot igrače načeloma namenjene razvedrilu (zgoraj v točki 41 navedena sodba KNUT, EU:T:2013:448, točki 44 in 45).

64 Dejstvo, da namen (na primer fizična aktivnost) ne izključuje drugega namena (na primer razvedrila) in da je lahko namen proizvoda njuna „mešanica“, kot poudarja tožeča stranka, namreč ne onemogoča, da se ugotovi prevladujoči ali „primarni“ namen proizvoda. Intervenientka tako pravilno navaja, da je treba z „uporabo“ razumeti splošno predvideno uporabo proizvoda, ne pa izkrivljeno ali občasno uporabo.

65 Iz tega sledi, da obstoj „stalnega prehajanja“ ali območja prekrivanja dveh vrst proizvodov, katerih namen je bistveno različen, ne pomeni, da so vsi zadevni proizvodi teh vrst proizvodov podobni.

66 Poleg tega je iz sodne prakse razvidno, da dejstvo, da lahko proizvoda v neki meri zadostita isto potrebo, ne izključuje tega, da ju lahko upoštevni potrošnik dojema kot različna proizvoda (glej v tem smislu sodbo z dne 18. junija 2008, Coca-Cola/UUNT – San Polo (MEZZOPANE), T-175/06, ZOdl., EU:T:2008:212, točka 66).

67 V obravnavanem primeru je odbor za pritožbe v izpodbijani odločbi pravilno ugotovil, da imajo nasprotujoči si proizvodi v bistvu različen namen, pri čemer se je skliceval na točki 35 in 36 zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN (EU:T:2013:291).

68 Iz zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN (EU:T:2013:291) je namreč razvidno, da – čeprav ni mogoče izključiti, da je mogoče med nekaterimi „izdelki za šport in gimnastiko“ in nekaterimi „igračami, igrami in izdelki za igranje“ vzpostaviti povezavo, ker se lahko nekateri „športni izdelki“ uporabljajo kot „igre“ in ker so nekatere „igre“ lahko „športni izdelki“ – ob neobstoju natančnih pojasnil organov UUNT glede posameznih zadevnih proizvodov in načina uporabe, kar zadeva njihovo namembnost, taka domneva ne izpodbije dejstva, da je namen teh dveh vrst proizvodov različen. Čeprav sta ti vrsti proizvodov po naravi namenjeni razvedrilu javnosti, imata namreč tudi druge namene. „Izdelki za šport in gimnastiko“ so namenjeni treniranju telesa s fizičnimi vajami, medtem ko so „igrače, igre in izdelki za igranje“ namenjeni predvsem zabavi uporabnikov (zgoraj v točki 12 navedena sodba BETWIN, EU:T:2013:291, točki 35 in 36).

69 Še očitneje kot pri „igračah, igrah in izdelkih za igranje“ iz zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN (EU:T:2013:291) je namen „aktivnostnih igrač za izobraževanje in razvoj otrok“ predvsem zabava uporabnikov pri izobraževanju (pridobivanje osnovnega znanja besed, črk, številk, itd.) in splošen razvoj, ki vsekakor lahko vključuje fizični razvoj, pri čemer pa fizično treniranje ni njihov primarni namen. Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da izraz „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“ zajema predvsem fizično aktivnost. Vendar ne samo, da izraz „aktivnost“ lahko označuje tudi intelektualno aktivnost, ampak dodatne besede „za izobraževanje in razvoj otrok“ poudarjajo idejo, da primaren namen zadevne dejavnosti ni zgolj fizičen, ampak nasprotno predvsem pedagoški.

70 Odbor za pritožbe je v točki 26 izpodbijane odločbe torej pravilno ugotovil, da so „športni izdelki“ namenjeni treniranju telesa s fizičnimi vajami, aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok pa so hkrati namenjene zabavi in izobraževanju otrok.

71 Odbor za pritožbe je v točki 26 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil tudi, da so „kopalne igrače za otroke“ „jasno namenjene izključno zabavi malih otrok“. Namen zabave je pri „kopalnih igračah za otroke“ še očitnejši kot pri „aktivnostnih igračah za izobraževanje in razvoj otrok“.

72 Drugič, v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, si proizvodi, ki jih zajemajo nasprotujoče si znamke, ne konkurirajo.

73 Tožeča stranka med drugim trdi, da lahko potrošnik tovrstne proizvode enostavno zamenja (navaja primer žog ali kompletov za odbojko na mivki).

74 Vendar je iz točk 61, 70 in 71 zgoraj razvidno, da proizvodi, zajeti z nasprotujočimi si znamkami, niso zamenljivi in si ne konkurirajo, ker imajo različno naravo in namen. Čeprav se lahko glede na okoliščine primera zgodi, da so zadevni proizvodi delno zamenljivi, taka zamenljivost vsekakor obstaja samo v eni smeri, tako da bodo zgolj potrošniki nekaterih igrač, ki so označeni s prijavljeno znamko, v primeru velikega zvišanja cen navedenih igrač morda posegli po ustreznih „športnih izdelkih“, označenih s prejšnjimi znamkami. Očitno je, da potrošniki „športnih izdelkov“, tudi če se njihove cene zvišajo, ne posežejo po teh igračah, da bi nadomestili prave „športne izdelke“.

75 Tretjič, tožeča stranka napačno trdi, da Splošno sodišče v zgoraj v točki 12 navedeni sodbi BETWIN (EU:T:2013:291) ni kategorično izključilo, da je namen zadevnih proizvodov podoben, ampak se je zadovoljilo z ugotovitvijo, da take podobnosti „ob neobstoju natančnih podrobnosti […] o posameznih zadevnih proizvodih in načinu uporabe, kar zadeva njihovo namembnost“, ni mogoče domnevati. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ta navedba iz točke 36 zgoraj v točki 12 navedene sodbe BETWIN (EU:T:2013:291) ne vpliva na obseg ugotovitve iz omenjene točke, da je namen „športnih izdelkov“ ter „igrač, iger in izdelkov za igranje“ v bistvu različen. Splošno sodišče je z njo le spomnilo, da UUNT ni predložil nasprotnega dokaza. Poleg tega je iz točke 55 zgoraj razvidno, da je treba vnaprejšnjo analizo verjetnosti zmede med znamkama opraviti na podlagi opisa proizvodov iz zahtev za registracijo znamk.

76 V obravnavanem primeru je tožeča stranka pred UUNT vsekakor predložila dokaze glede posameznih proizvodov, ki so označeni s prijavljeno znamko (setov za mini golf, „loparjev wow“, „jungle croquet“, trampolinov, frizbijev itd.). S temi dokazi v nasprotju s tem, kar trdi, ni mogoče dokazati, da je namen proizvodov, ki so označeni z nasprotujočimi si znamkami, enak ali da so ti zamenljivi, ker je iz teh dokazov razvidno, da so aktivnostne igre intervenientke za izobraževanje in razvoj otrok namenjene tudi malim otrokom, kar poudarja njihov pedagoški in razvedrilni namen.

77 Četrtič, glede trditve tožeče stranke, da primarni in glavni namen nekaterih „športnih izdelkov“ (kot so palice za golf, bowling, biljard, puščice za pikado, frizbiji) ni „treniranje telesa s fizičnimi vajami“, ampak „razvedrilo“, je treba ugotoviti, da je iz točk od 57 do 61 zgoraj vsekakor razvidno, da je njihova narava različna od narave proizvodov, na katere se nanaša prijavljena znamka. Poleg tega ni naloga UUNT, da se glede celotne splošne vrste „športnih izdelkov“ izreče na podlagi nekaterih posamičnih proizvodov, ki jih ta vsebuje (glej točki 64 in 65 zgoraj).

78 Petič, tožeča stranka trdi, da je klientela zadevnih proizvodov očitno enaka, in sicer otroci, in da so, ker so vključeni tudi starši, ki proizvode kupijo za svoje otroke, potrošniki, pri katerih nastane zmeda, isti.

79 Ugotoviti je treba, da je treba ta argument zavrniti, ker sam po sebi ne zadošča za dokaz podobnosti proizvodov, saj vsi proizvodi, namenjeni istim potrošnikom, niso nujno enaki ali podobni.

80 Na tretjem mestu, glede distribucijskih in proizvodnih kanalov proizvodov, ki so označeni z nasprotujočimi si znamkami, je treba ugotoviti, da so ti v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, različni.

81 Odbor za pritožbe je pravilno navedel, da gre v obravnavanem primeru za proizvode, ki jih na splošno izdelujejo specializirana podjetja in se prodajajo v specializiranih trgovinah.

82 Prvič, kot v zgoraj v točki 12 navedeni sodbi BETWIN (EU:T:2013:291) je treba ugotoviti, da čeprav je mogoče, da „športne izdelke“ na eni strani ter „kopalne igrače za otroke“ in „aktivnostne igrače za izobraževanje in razvoj otrok“ na drugi strani izdelujejo ista podjetja in se ponujajo skozi iste distribucijske kanale, je pojavnost takih situacij marginalna in Splošno sodišče na njihovi podlagi brez drugih dokazov ne more ugotoviti, da se ti vrsti proizvodov ponujata skozi iste distribucijske kanale (glej v tem smislu zgoraj v točki 12 navedeno sodbo BETWIN, EU:T:2013:291, točka 38).

83 Drugič, poudariti je treba, da to, da so zadevni proizvodi lahko naprodaj v istih trgovskih objektih, kot so velike trgovine ali supermarketi, ni bistveno, ker lahko na teh prodajnih mestih najdemo proizvode zelo različne narave, ki jim potrošniki samodejno ne pripisujejo istega izvora (glej sodbo z dne 24. marca 2010, 2nine/UUNT – Pacific Sunwear of California (nollie), T-364/08, EU:T:2010:115, točka 40 in navedena sodna praksa).

84 Tretjič, dokazi, ki jih je predložila tožeča stranka, ne morejo izpodbiti ugotovitve odbora za pritožbe. Tožeča stranka se sklicuje na dokaze, ki jih je predložila pred odborom za pritožbe v Prilogi 4 k vlogi z navedbo razlogov z dne 7. februarja 2013 in ki dokazujejo, da se športni izdelki v velikih trgovinah v Združenem kraljestvu in Španiji prodajajo zraven aktivnostnih igrač.

85 Najprej, glede velikih splošnih trgovin tipa „Jarrold“ ali „El Corte Ingles“ je iz teh dokazov razvidno, da se športni izdelki prodajajo pod kategorijo „fitnes“, igrače za zunanjo uporabo pa pod kategorijo „igrače“ ali „igrače za zunanjo uporabo“, ki, čeprav sta si lahko blizu, spadata pod ločena oddelka, kot je odbor za pritožbe poudaril v točki 27 izpodbijane odločbe.

86 Dalje, spomniti je treba, da upoštevno javnost vsekakor sestavlja splošna javnost Nemčije in da je zato vrednost dokazov, ki se nanašajo na dobavitelje v drugih državah, za presojo podobnosti proizvodov zelo omejena oziroma ne obstaja.

87 Nazadnje, glede dokazov, ki jih je tožeča stranka predložila pred UUNT, s katerimi se dokazuje, da športni proizvajalci, kot sta Nike ali Adidas, izdelujejo tudi aktivnostne igrače, je treba ugotoviti, da te igrače niso podobne aktivnostnim igračam za izobraževanje in razvoj, temveč promocijskim izdelkom in da so taki primeri vsekakor postranski, ker se pojavljajo zgolj pri zelo uglednih športnih znamkah, in ne morejo ovreči ugotovitve, da proizvode nasprotujočih si znamk na splošno izdelujejo podjetja, ki so ločena in specializirana.

88 Na četrtem mestu, tožeča stranka trdi, da odbor za pritožbe ni upošteval niti ustaljene prakse UUNT, ki potrjuje, da podobnost obstaja vsaj med „športnimi izdelki“ in „igračami, igrami in izdelkih za igranje“, niti odločbe nemškega zveznega sodišča, citirane v zgoraj v točki 41 navedeni sodbi KNUT, EU:T:2013:448, niti sodbe KNUT, niti poznejših odločb UUNT.

89 Glede trditve, ki se nanaša na prakso odločanja UUNT in sodno prakso Unije, je iz sodne prakse, navedene v točki 42 zgoraj, razvidno, da se zakonitost odločb odborov za pritožbe presoja zgolj na podlagi Uredbe št. 207/2009, in ne na podlagi predhodne prakse odločanja UUNT.

90 Pri tem je treba opozoriti, da mora UUNT izvajati svoje pristojnosti v skladu s splošnimi načeli prava Unije, kot sta načelo enakega obravnavanja in načelo dobrega upravljanja. Glede na ti načeli mora UUNT v okviru preizkusa zahteve za registracijo znamke Skupnosti upoštevati odločbe, ki so že bile sprejete o podobnih zahtevah, in posebno pozornost nameniti vprašanju, ali je treba odločiti v enakem smislu. Načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja pa morata biti usklajeni s spoštovanjem zakonitosti. Nobena stranka postopka pred UUNT se zato ne more v svojo korist sklicevati na morebitno nezakonitost, ki je bila storjena v korist druge osebe, da bi dosegla enako odločbo. Poleg tega mora biti preizkus vsake zahteve za registracijo iz razlogov pravne varnosti in dobrega upravljanja strog in celosten ter opravljen za vsak posamezen primer (glej sodbo z dne 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT, C-51/10 P, ZOdl., EU:C:2011:139, točke od 73 do 77 in navedena sodna praksa).

91 Odbor za pritožbe zato v obravnavanem primeru s tem, da je ugotovil, da so bili zadevni proizvodi različni, ni storil napake pri presoji. Ugotoviti je treba, da odločbe, ki jih navaja tožeča stranka, in odločbe, ki jih navaja intervenientka, zgolj kažejo na to, da v nasprotju s tem, kar trdi tožeča stranka, znotraj UUNT obstaja praksa odločanja, ki ni povsem dosledna.

92 Dalje, glede trditve tožeče stranke, da nacionalni uradi za znamke v Uniji in zlasti nemško zvezno sodišče za patente v „zadevi 32 W (pat) 6/01“ iz zgoraj v točki 41 navedene sodbe KNUT, EU:T:2013:448, menijo, da so ti proizvodi podobni, je treba spomniti, da je skupnostna ureditev znamk samostojen sistem, ki ga sestavlja skupek pravil in ki uresničuje posebne cilje, pri čemer je uporaba tega sistema neodvisna od nacionalnih sistemov (sodba z dne 5. decembra 2000, Messe München/UUNT (electronica), T-32/00, Recueil, EU:T:2000:283, točka 47). Iz ustaljene sodne prakse je razvidno, da registracije, ki so bile že izvedene v državah članicah, pomenijo le okoliščino, ki se lahko zgolj upošteva pri registraciji znamke Skupnosti, ni pa odločilna (sodbi z dne 16. februarja 2000, Procter & Gamble/UUNT (oblika mila), T-122/99, Recueil, EU:T:2000:39, točka 61 in z dne 19. septembra 2001, Henkel/UUNT (rdeča in bela okrogla tableta), T-337/99, Recueil, EU:T:2001:221, točka 58).

93 Dalje, iz točk 59 in 65 zgoraj je razvidno, da razlogovanja, ki temelji na zgoraj v točki 41 navedeni sodbi KNUT (EU:T:2013:448), v obravnavanem primeru ni mogoče uporabiti.

94 Zavrniti je treba tudi trditve tožeče stranke, ki se nanašajo na zožitev zahteve za registracijo (glej točko 9 zgoraj), ker glede na navedeno analizo obravnava posledic te zožitve, kar zadeva podobnost proizvodov, ni več potrebna.

– Verjetnost zmede

95 Za namene uporabe člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 verjetnost zmede predpostavlja hkrati enakost ali podobnost nasprotujočih si znamk ter enakost ali podobnost proizvodov ali storitev, ki so z njimi označene. Gre za kumulativna pogoja (glej sodbo z dne 22. januarja 2009, Commercy/UUNT – easyGroup IP Licensing (easyHotel), T-316/07, ZOdl., EU:T:2009:14, točka 42 in navedena sodna praksa).

96 Tožeča stranka trdi, da pogoj iz člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 ni izpolnjen, tako da se ugovor zavrne brez obravnave podobnosti znakov in verjetnosti zmede, zgolj če proizvodi očitno in nedvomno niso podobni. Vendar naj v tem primeru ne bi bilo tako.

97 Ugotoviti je treba, da je bilo v izpodbijani odločbi pravilno ugotovljeno, da so nasprotujoči si proizvodi različni, pri čemer je bilo jasno navedeno, da med njimi ni nobene podobnosti. V navedeni odločbi je bilo zato pravilno ugotovljeno, da tudi ob upoštevanju enakosti znakov ne more obstajati verjetnost zmede, saj nujen pogoj za uporabo člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009, torej enakost ali podobnost proizvodov, ni izpolnjen.

98 Glede na navedeno je treba drugi tožbeni razlog tožeče stranke zavrniti kot neutemeljen.

99 Ker noben od tožbenih razlogov, ki jih je tožeča stranka navedla v podporo svojim predlogom, ni utemeljen, je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

100 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT in intervenientke naloži plačilo stroškov.

101 Intervenientka je predlagala tudi, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila v upravnem postopku pred UUNT. V zvezi s tem je treba spomniti, da se na podlagi člena 190(2) Poslovnika stroški, ki so bili za stranke v postopku pred odborom za pritožbe nujni, štejejo za stroške, ki se lahko povrnejo. To pa ne drži za stroške v postopku pred oddelkom za ugovore. Zato je predlogu intervenientke, da je treba tožeči stranki, ki s predlogom ni uspela, naložiti povračilo stroškov

upravnega postopka pred UUNT, mogoče ugoditi le glede nujnih stroškov, ki jih je priglasila intervenientka v postopku pred odborom za pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 12. januarja 2006, Devinlec/UUNT – TIME ART (QUANTUM), T-147/03, ZOdl., EU:T:2006:10, točka 115).

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi, razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi BH Stores BV se naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi stroški, ki jih je družba Alex Toys LLC priglasila v postopku pred odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

Jaeger Van der Woude Kančeva

Wetter Ulloa Rubio

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 2. julija 2015.

Podpisi